

**Uchwała Komisji Habilitacyjnej
w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
Pani dr Leokadii Białas-Cieź**

Komisja Habilitacyjna, po zapoznaniu się z dokumentacją postępowania habilitacyjnego, w tym z trzema recenzjami, i po dyskusji odbytej w trakcie wideokonferencji, postanawia wystąpić do Rady Wydziału Matematyki i Informatyki Uniwersytetu Jagiellońskiego z Wnioskiem o nadanie dr Leokadii Białas-Cieź stopnia doktora habilitowanego nauk matematycznych w zakresie matematyki.

Uzasadnienie

Przedstawione osiągnięcie naukowe leży na pograniczu teorii pluripotencjału oraz konstruktywnej teorii funkcji. Habilitantka przedstawiła cykl sześciu jednotematycznych prac poświęconych zbiorom Markowa oraz warunkom równoważnym spełnianiu wielomianowych nierówności Markowa. Wszyscy recenzenci jednomyślnie popierają nadanie stopnia doktora habilitowanego.

W nadesłanych recenzjach znajdujemy m.in. następujące opinie:

Prof. dr hab. Armen Edigarian:

„Rozdział 3 zawiera zaskakujący jak dla mnie przykład zbioru zwartego, który powstaje z symetrycznych odbić tzw. zbioru Zernera, czyli zbioru, który spełnia nierówność Markowa we wszystkich punktach oprócz początku układu. Nowo powstały zbiór już spełnia nierówność Markowa w zerze, ale mimo to nie jest zbiorem Markowa”.

„Każda z omawianych prac zawiera ciekawe pomysły i są [one], w moim przekonaniu, nietrywialne. Sam miałem okazję analizować i pracować nad niektórymi z nich (...) i jestem daleki od uznania ich jako proste”.

Prof. dr hab. Oleksandr Gomilko:

„(...) W ten sposób w [A1] otrzymano jeden z pierwszych całkowicie niespójnych zbiorów Markowa $E \subset \mathbb{C}$, dla których nierówność Markowa dowodzona jest bez wykazywania własności HCP. Takie przykłady są bardzo ważne z punktu widzenia poszukiwania kontrprzykładu do implikacji $AMI \Rightarrow HCP$ ”.

„Praca [A3] zawiera ciekawe przykłady zastosowania nierówności Markowa do interpolacji wielomianowej w przypadku, gdy $E \subset \mathbb{C}$ jest zwartym wielomianowo wypukłym zbiorem o nieskończonej liczbie punktów”.

„Warto podkreślić, że wybrane metody wykorzystane w dowodach z [A5] pozwalają skonstruować wyrafinowane zbiory Markowa”.

„Rozprawa habilitacyjna dr Białas-Cieź dotyczy trudnych i wartościowych problemów teorii funkcji wielu zmiennych, a Kandydat ma istotny dorobek naukowy. W mojej opinii rezultaty przedstawione w autoreferacie ukazują Kandydata jako badacza o szerokich zainteresowaniach matematycznych oraz potrafiącego używać różnorodnych metod i narzędzi. Dr Białas-Cieź porusza się swobodnie po wielu działach matematyki i potrafi umiejętnie łączyć i stosować różne metody badań”.

„W ogólnym podsumowaniu należy podkreślić wysoki poziom merytoryczny i oryginalność badań Kandydata. Kluczowe prace opublikowane są w wysokiej klasy czasopismach, takich jak: *Constr. Approx.*, *Potential Anal.*, *Anal. Mat. Pura. Appl.*, *Studia Mathematica*”.

Dr hab. Stanisław Spodzieja:

„Motywem przewodnim osiągnięcia naukowego są związki nierówności Markowa z funkcją Greena. O randze prowadzonych badań świadczy to, że nierówność Markowa leży w kręgu zainteresowań wielu matematyków zarówno w kraju, jak i za granicą: J. Siciak, W. Pleśniak, W. Pawłucki, M. Baran, L. Boss, D. Burns, T. Erdélyi, A. Kroó, N. Levenberg, P. Milman, J. Szabados, V. Totik”.

„Powyżej omówione wyniki są istotne, leżą w nurcie aktualnie prowadzonych badań w Polsce i na świecie. Dotyczą one kluczowych i trudnych problemów analizy zespolonej. Prace są zredagowane starannie, przy użyciu zaawansowanych technik analizy zespolonej. Większość z nich już znalazło oddźwięk w środowisku matematycznym, o czym świadczą ich cytowania. Uzyskane wyniki znajdują z pewnością trwałe miejsce w teorii aproksymacji”.

„Wymogi ustawowe dotyczące Impact Factor, Indeksu Hirscha i liczby cytowań są spełnione z należytą starannością”.

Szczegółowa analiza zarówno osiągnięcia naukowego i pozostałego dorobku, jak i aktywności naukowej kandydatki zgodnie z kryteriami wskazanymi w ustawie zawarta jest w recenzjach.

W trakcie dyskusji podczas wideokonferencji Komisji recenzenci zdecydowanie potwierdzili swoje pozytywne opinie dotyczące osiągnięcia naukowego, pozostałego dorobku i aktywności naukowej kandydatki. Również pozostali członkowie komisji uznali w dyskusji, że dorobek kandydatki to solidna i technicznie zaawansowana matematyka oraz że spełnia on wymagania zarówno ustawowe, jak i zwyczajowe dla nadania stopnia doktora habilitowanego. Szczegółowa argumentacja przedstawiona jest w protokole posiedzenia Komisji.

Komisja Habilitacyjna opowiedziała się za nadaniem dr Leokadii Białas-Cież stopnia doktora habilitowanego nauk matematycznych w zakresie matematyki i w głosowaniu jawnym jednomyślnie (7 głosów „za”, brak głosów przeciwnych i wstrzymujących) przyjęła niniejszą uchwałę.

Kraków, Łódź, Poznań, Toruń, 13 czerwca 2014 r.

Przewodniczący Komisji:

(Mieczysław Mastyło)

Recenzenci:

.....

(Armen Edigarian)

.....

(Oleksandr Gomilko)

.....

(Stanisław Spodzieja)

Pozostali członkowie Komisji:

.....

(Grzegorz Lewicki)

.....

(Michał Jasiczak)

.....

(Piotr Niemiec, sekretarz)

Dr hab. Stanisław Spodzieja:

„Motywem przewodnim osiągnięcia naukowego są związki nierówności Markowa z funkcją Greena. O randze prowadzonych badań świadczy to, że nierówność Markowa leży w kręgu zainteresowań wielu matematyków zarówno w kraju, jak i za granicą: J. Siciak, W. Pleśniak, W. Pawłucki, M. Baran, L. Boss, D. Burns, T. Erdélyi, A. Kroó, N. Levenberg, P. Milman, J. Szabados, V. Totik”.

„Powyżej omówione wyniki są istotne, leżą w nurcie aktualnie prowadzonych badań w Polsce i na świecie. Dotyczą one kluczowych i trudnych problemów analizy zespolonej. Prace są zredagowane starannie, przy użyciu zaawansowanych technik analizy zespolonej. Większość z nich już znalazło oddźwięk w środowisku matematycznym, o czym świadczą ich cytowania. Uzyskane wyniki znajdują z pewnością trwałe miejsce w teorii aproksymacji”.

„Wymogi ustawowe dotyczące Impact Factor, Indeksu Hirscha i liczby cytowań są spełnione z należytą starannością”.

Szczegółowa analiza zarówno osiągnięcia naukowego i pozostałego dorobku, jak i aktywności naukowej kandydatki zgodnie z kryteriami wskazanymi w ustawie zawarta jest w recenzjach.

W trakcie dyskusji podczas wideokonferencji Komisji recenzenci zdecydowanie potwierdzili swoje pozytywne opinie dotyczące osiągnięcia naukowego, pozostałego dorobku i aktywności naukowej kandydatki. Również pozostali członkowie komisji uznali w dyskusji, że dorobek kandydatki to solidna i technicznie zaawansowana matematyka oraz że spełnia on wymagania zarówno ustawowe, jak i zwyczajowe dla nadania stopnia doktora habilitowanego. Szczegółowa argumentacja przedstawiona jest w protokole posiedzenia Komisji.

Komisja Habilitacyjna opowiedziała się za nadaniem dr Leokadii Białas-Cież stopnia doktora habilitowanego nauk matematycznych w zakresie matematyki i w głosowaniu jawnym jednomyślnie (7 głosów „za”, brak głosów przeciwnych i wstrzymujących) przyjęła niniejszą uchwałę.

Kraków, Łódź, Poznań, Toruń, 13 czerwca 2014 r.

Przewodniczący Komisji:

.....
(Mieczysław Mastyló)

Recenzenci:

.....
(Armen Edigarian)

.....
(Oleksandr Gomilko)

.....
(Stanisław Spodzieja)

Pozostali członkowie Komisji:

.....
(Grzegorz Lewicki)

.....
(Michał Jasiczak)

.....
(Piotr Niemiec, sekretarz)

Dr hab. Stanisław Spodzieja:

„Motywem przewodnim osiągnięcia naukowego są związki nierówności Markowa z funkcją Greena. O randze prowadzonych badań świadczy to, że nierówność Markowa leży w kręgu zainteresowań wielu matematyków zarówno w kraju, jak i za granicą: J. Siciak, W. Pleśniak, W. Pawłucki, M. Baran, L. Boss, D. Burns, T. Erdélyi, A. Kroó, N. Levenberg, P. Milman, J. Szabados, V. Totik”.

„Powyżej omówione wyniki są istotne, leżą w nurcie aktualnie prowadzonych badań w Polsce i na świecie. Dotyczą one kluczowych i trudnych problemów analizy zespolonej. Prace są zredagowane starannie, przy użyciu zaawansowanych technik analizy zespolonej. Większość z nich już znalazło oddźwięk w środowisku matematycznym, o czym świadczą ich cytowania. Uzyskane wyniki znajdują z pewnością trwałe miejsce w teorii aproksymacji”.

„Wymogi ustawowe dotyczące Impact Factor, Indeksu Hirscha i liczby cytowań są spełnione z należytą starannością”.

Szczegółowa analiza zarówno osiągnięcia naukowego i pozostałego dorobku, jak i aktywności naukowej kandydatki zgodnie z kryteriami wskazanymi w ustawie zawarta jest w recenzjach.

W trakcie dyskusji podczas wideokonferencji Komisji recenzenci zdecydowanie potwierdzili swoje pozytywne opinie dotyczące osiągnięcia naukowego, pozostałego dorobku i aktywności naukowej kandydatki. Również pozostali członkowie komisji uznali w dyskusji, że dorobek kandydatki to solidna i technicznie zaawansowana matematyka oraz że spełnia on wymagania zarówno ustawowe, jak i zwyczajowe dla nadania stopnia doktora habilitowanego. Szczegółowa argumentacja przedstawiona jest w protokole posiedzenia Komisji.

Komisja Habilitacyjna opowiedziała się za nadaniem dr Leokadii Białas-Cież stopnia doktora habilitowanego nauk matematycznych w zakresie matematyki i w głosowaniu jawnym jednomyślnie (7 głosów „za”, brak głosów przeciwnych i wstrzymujących) przyjęła niniejszą uchwałę.

Kraków, Łódź, Poznań, Toruń, 13 czerwca 2014 r.

Przewodniczący Komisji:

.....
(Mieczysław Mastyló)

Recenzenci:

.....
(Armen Edigarian)

.....

(Oleksandr Gomilko)

.....
(Stanisław Spodzieja)

Pozostali członkowie Komisji:

.....
(Grzegorz Lewicki)

.....
(Michał Jasiczak)

.....
(Piotr Niemiec, sekretarz)

Dr hab. Stanisław Spodzieja:

„Motywem przewodnim osiągnięcia naukowego są związki nierówności Markowa z funkcją Greena. O randze prowadzonych badań świadczy to, że nierówność Markowa leży w kręgu zainteresowań wielu matematyków zarówno w kraju, jak i za granicą: J. Siciak, W. Pleśniak, W. Pawłucki, M. Baran, L. Boss, D. Burns, T. Erdélyi, A. Kroó, N. Levenberg, P. Milman, J. Szabados, V. Totik”.

„Powyżej omówione wyniki są istotne, leżą w nurcie aktualnie prowadzonych badań w Polsce i na świecie. Dotyczą one kluczowych i trudnych problemów analizy zespolonej. Prace są zredagowane starannie, przy użyciu zaawansowanych technik analizy zespolonej. Większość z nich już znalazło oddźwięk w środowisku matematycznym, o czym świadczą ich cytowania. Uzyskane wyniki znajdują z pewnością trwałe miejsce w teorii aproksymacji”.

„Wymogi ustawowe dotyczące Impact Factor, Indeksu Hirscha i liczby cytowań są spełnione z należytą starannością”.

Szczegółowa analiza zarówno osiągnięcia naukowego i pozostałego dorobku, jak i aktywności naukowej kandydatki zgodnie z kryteriami wskazanymi w ustawie zawarta jest w recenzjach.

W trakcie dyskusji podczas wideokonferencji Komisji recenzenci zdecydowanie potwierdzili swoje pozytywne opinie dotyczące osiągnięcia naukowego, pozostałego dorobku i aktywności naukowej kandydatki. Również pozostali członkowie komisji uznali w dyskusji, że dorobek kandydatki to solidna i technicznie zaawansowana matematyka oraz że spełnia on wymagania zarówno ustawowe, jak i zwyczajowe dla nadania stopnia doktora habilitowanego. Szczegółowa argumentacja przedstawiona jest w protokole posiedzenia Komisji.

Komisja Habilitacyjna opowiedziała się za nadaniem dr Leokadii Białas-Cież stopnia doktora habilitowanego nauk matematycznych w zakresie matematyki i w głosowaniu jawnym jednomyślnie (7 głosów „za”, brak głosów przeciwnych i wstrzymujących) przyjęła niniejszą uchwałę.

Kraków, Łódź, Poznań, Toruń, 13 czerwca 2014 r.

Przewodniczący Komisji:

.....
(Mieczysław Mastyło)

Recenzenci:

.....
(Armen Edigarian)

.....
(Oleksandr Gomilko)

(Stanisław Spodzieja)

Pozostali członkowie Komisji:

.....
(Grzegorz Lewicki)

.....
(Michał Jasiczak)

.....
(Piotr Niemiec, sekretarz)

Dr hab. Stanisław Spodzieja:

„Motywnym przewodnim osiągnięcia naukowego są związki nierówności Markowa z funkcją Greena. O randze prowadzonych badań świadczy to, że nierówność Markowa leży w kręgu zainteresowań wielu matematyków zarówno w kraju, jak i za granicą: J. Siciak, W. Pleśniak, W. Pawłucki, M. Baran, L. Boss, D. Burns, T. Erdélyi, A. Kroó, N. Levenberg, P. Milman, J. Szabados, V. Totik”.

„Powyżej omówione wyniki są istotne, leżą w nurcie aktualnie prowadzonych badań w Polsce i na świecie. Dotyczą one kluczowych i trudnych problemów analizy zespolonej. Prace są zredagowane starannie, przy użyciu zaawansowanych technik analizy zespolonej. Większość z nich już znalazło oddźwięk w środowisku matematycznym, o czym świadczą ich cytowania. Uzyskane wyniki znajdują z pewnością trwałe miejsce w teorii aproksymacji”.

„Wymogi ustawowe dotyczące Impact Factor, Indeksu Hirscha i liczby cytowań są spełnione z należytą starannością”.

Szczegółowa analiza zarówno osiągnięcia naukowego i pozostałego dorobku, jak i aktywności naukowej kandydatki zgodnie z kryteriami wskazanymi w ustawie zawarta jest w recenzjach.

W trakcie dyskusji podczas wideokonferencji Komisji recenzenci zdecydowanie potwierdzili swoje pozytywne opinie dotyczące osiągnięcia naukowego, pozostałego dorobku i aktywności naukowej kandydatki. Również pozostali członkowie komisji uznali w dyskusji, że dorobek kandydatki to solidna i technicznie zaawansowana matematyka oraz że spełnia on wymagania zarówno ustawowe, jak i zwyczajowe dla nadania stopnia doktora habilitowanego. Szczegółowa argumentacja przedstawiona jest w protokole posiedzenia Komisji.

Komisja Habilitacyjna opowiedziała się za nadaniem dr Leokadii Białas-Cieź stopnia doktora habilitowanego nauk matematycznych w zakresie matematyki i w głosowaniu jawnym jednomyślnie (7 głosów „za”, brak głosów przeciwnych i wstrzymujących) przyjęła niniejszą uchwałę.

Kraków, Łódź, Poznań, Toruń, 13 czerwca 2014 r.

Przewodniczący Komisji:

.....
(Mieczysław Mastyło)

Recenzenci:

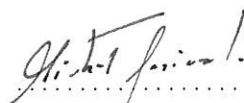
.....
(Armen Edigarian)

.....
(Oleksandr Gomilko)

.....
(Stanisław Spodzieja)

Pozostali członkowie Komisji:

.....
(Grzegorz Lewicki)

.....
(Michał Jasiczak)

.....
(Piotr Niemiec, sekretarz)